

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L 800
Letna naročnina . . . . . L 1.500
Letna inozemstvo . . . . . L 2.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XII. - Štev. 51 (620)

Gorica - četrtek 29. decembra 1960 - Trst

Posamezna številka L 30

Pozitivna bilanca

Ob božičnih praznikih so razni državniki med voščili izrazili zaskrbljenost zaradi dogodkov v letu 1960, ki bo šlo v zgodovino kot leto velikih neizpoljenih upov. Če pa pogledamo v naše ožje življenje in dogajanje, smemo na preteklo leto gledati z večjim optimizmom in ga presojevati kot leto pozitivnih uspehov. Predvsem bi želel tu poudariti uspehe našega KG. List se je v preteklem letu izpopolnil. Bralci so gotovo opazili, da je postal bolj pester po vsebini in posebno zaradi klisejev. Tem slednjim smo posvetili večjo pažnjo in bilo jih je kar precej v primeri s preteklimi leti. Slika list poživi in ga naredi bolj privlačnega. To vemo prav dobro. Zato je bila vedno skrb uredništva, da bi mogli KG narediti privlačen tudi s slikami. To delajo danes vsi časopisi, ker moderni človek rajši gleda sliko kot pa bere članke. Zato postajajo nekateri tuji časopisi naravnost slikanice za odrasle, njihov vsebina je pa čestokrat uborna in prazna. Naš list noče stopiti na pot teh slednjih, ker poslanstvo resnega časopisa vendar ni v tem, da s slikanicami kratkočasni bralce, nima jim pa kaj pametnega povedati. Vemo tudi, da na tako pot ne moremo zaradi finančnih sredstev. Ključni namreč veliko stanejo in si jih morejo omisliti v neomejenem številu le veliki časopisi, ki jih podpirajo razne finančne ustanove. Mi takih ustanov nimamo; nas podpirajo le naši bralci in darovalci. Vendar ste iz opreme lista mogli ugotoviti, da število naših bralcev in darovalcev raste in da smo prav po njih zaslugi mogli list olepšati s ključji bolj kot v prejšnjih letih. To naj bo vsem v dokaz, da je KG tak, kot mu naše ljudstvo pomaga. Bolj ko mu pomaga, lepši postaja. Tako bo tudi nadalje. Tudi v novem letu upamo, da bo zrasla pomoč naših ljudi Kat. glasu in da bo ta postajal vedno lepši in tudi večji. Saj imamo v načrtih razne novosti, ki jih bomo izpeljali, če bo dovolj denarnih sredstev.

Pestrost in zanimivost časopisa pa zavisi tudi od sotrudnikov. In teh se je v novem letu nabrala nova vrsta. Če bi jih hoteli naštet po imenu, bi bil to dolg seznam. Obsegal bi ne samo duhovnike, temveč tudi laike obeh spolov, raztegnil bi se in objel vse kontinente, saj smo časopis, ki ga ne samo berejo, temveč tudi vanj dopisujejo ljudje iz celega sveta. Na Japonskem bere in v KG piše p. V. Kos, v Indiji je naš prijatelj p. St. Porderžaj; v Afriki je za naš list pisal br. Kerševan; v obeh Amerikah je več naših sotrudnikov, ki naše bralce seznanjajo s tamkajšnjimi razmerami in ljudmi. Največ pa je seveda sodelavcev tu v Evropi in zlasti na Goriškem in Primorskem. Nekatera imena in sigle so že znane, druge so se letos prvič pojavile in upamo, da ne zadnjic. Zlasti računamo, da se bo KG še bolj oklenila mladina, naši mladi inteligenti. Imamo jih že nekaj, ki so zvesti, a vabimo še druge, da bo njih število večje in s tem naša bodočnost bolj gotova.

NASI DOMOVI

Pa še eno pozitivno postavko beležimo v preteklem letu in to so naši katoliški domovi. Človek gleda kar s presenečenjem, kako se je ta zamisel v preteklem letu 1960 razširila in se začela udeleževati. Da omenim na prvem mestu dvorano v Bazovici, ki je letos obhajala že desetletnico obstoja in plodnega delovanja z velikimi obnovitvami v dvorani sami, da je sedaj zelo čedna, prikopna in prijetna. Dalje novi Marijin dom v Rojanu. Njegovo sliko smo videli tudi v KG. Ponošno se dviga nova stavba nad bližnjo okolico mestnih hiš in zagotavlja: Tu bo cvetelo novo versko in prosvetno delo med rojansko mladino, saj domovi niso namenjeni samo enim ali drugim, temveč vsem. Prihodnje leto bo ta dom in v polnem delovanju. Pridni Rojančani se tega že veselijo.

Iznenadilo nas je v preteklih mesecih sporočilo, da je vstal nov dom tudi v Tr-

stu samem, to je Mladinski dom, ki je v glavnem sad prizadevanj dr. Prešerna, kaplana pri novem sv. Antonu. Tržaški skavti in skavtinje, slov. dijaška zveza in tudi drugi so našli v njem svoje zavetišče. Lepo de človeku, ko bere poročila o prvih shodih in sestankih v tej hiši, ki stoji bliže mestnemu središču.

Naš Vestnik je že parkrat poročal, da tudi Svetoinvančani mislijo na svoj dom in da zbirajo denarna sredstva v ta namen. Kdo bi ne bil vesel tega? Pa na Opčinah? Marijaniška dvorana se prenavlja in obeta, da postane ognjišče kulturnega življenja vseh vernih in zavednih Opencev.

Iz Trsta preidimo v Gorico. Tudi tu se lahko veselijo novega napredka. Pri Kat. domu v drevoredu XX. Sept. so dela za novo dvorano v polnem teku. Temelji so postavljeni, obrisi odra se tudi že dvigajo iz tal. Slabo vreme in neugoden teren so dela nekoliko zavrla, vendar delo gre naprej in Goričani smejo upati, da bo v letu 1961 stala njih nova dvorana.

Slišati je pa, da se bodo kaj kmalu zganili tudi Steverjanci ter od priprav prešli k delu za svoj dom na griču ob borovcih. Bog jim daj srečo!

Poudariti je pa treba, da ni razveseljivo samo dejstvo, da novi domovi rastejo, temveč še bolj je razveseljivo dejstvo, da rastejo iz žrtev naših malih ljudi. Niso

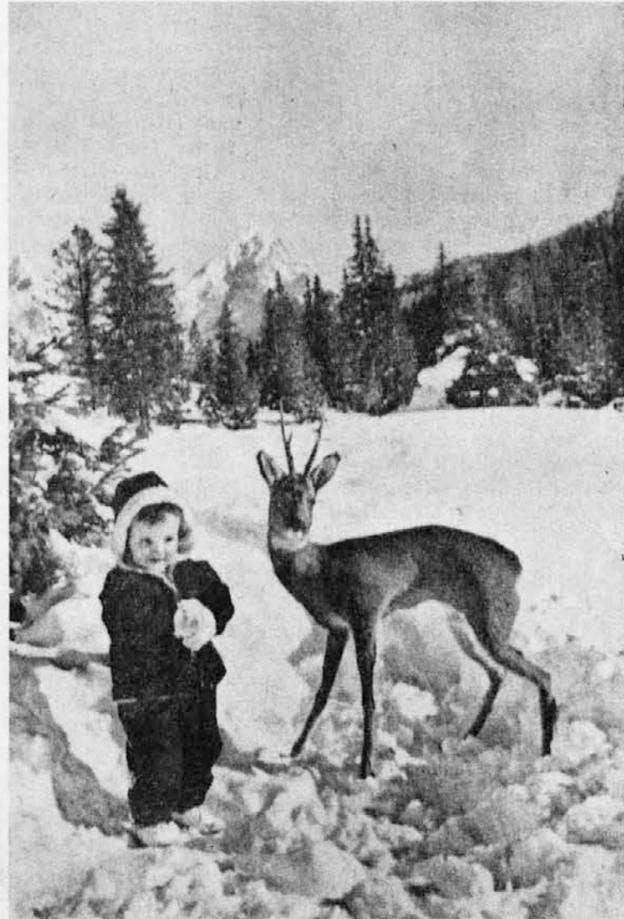
kaki bogatini ali državne blagajne, ki prispevajo za domove katol. Slovencev, temveč so to predvsem preprosti, a verni ljudje, ki se zanje žrtvujejo. V tem oziru bi lahko navedel zelo značilne zgled, kako nas ravno naši preprosti ljudje podpirajo. Prišla je žena vdova. »Gospod, slišim, da zidate novo dvorano in da rabite denarja.« »O, tega pa rabimo veliko,« ji je duhovnik odgovoril. »Glejte, nekaj imam na banki; po sinu sem dobila, ki je v vojni padel. Namesto da leži denar tam in mi prinaša tistih borih nekaj lir na leto, ga brez obresti posodim vam, da bo za novo dvorano.« Prav ta duh požrtvovalnosti pri naših dekletih, ki si po tujih hišah služijo kruh, pri naših delavcih, kmetih, in tudi pri nekaterih trgovcih in izobražencih, duh, ki se je tako razveseljivo pokazal zlasti v preteklem letu, je najbolj pozitivna postavka v naši bilanci preteklega leta. Zato smemo v novo leto Gospodovo 1961. s trdnim upanjem na boljše čase za naše slovensko ljudstvo, ki naj mu jih nakloni božja Previdnost vprav zaradi njegove požrtvovalnosti.

KAZIMIR HUMAR

Marijina cerkev v Nazaretu

Pred kratkim so začeli z deli pri zidavi nove cerkve Marijinega oznanjenja v Nazaretu. V cerkvi bo prostora za 7 tisoč ljudi. Pod cerkvijo bo kripta. Cerkev bo imela veliko kupolo, ki jo bodo nosili močni stebri. Stroški za novo cerkev bodo znašali približno milijon dolarjev. Dela bodo trajala vsaj dve leti.

Srečno
novo leto
1961

Na pragu v novo leto

Leto 1960 je pri kraju. Če hočemo narediti obračun, potem moramo najprej ugotoviti, da nam ni prineslo tega, česar smo si najbolj želeli in smo najbolj potrebni: miru; vsaj takega miru namreč ne, ki bi zadovoljil ne samo naše človeške materialne potrebe, ampak našega duha. — Danes sicer ne moremo reči, da živimo v vojnem času v tradicionalnem pomenu besede, da bi ljudje odhajali na fronto ter se v jarkih z orožjem v roki bojevali drug proti drugemu (razen seveda zemljepisno omejenih primerov v Aziji in Afriki: Laos in Kongo), toda kljub temu med ljudmi, narodi in celinami še ni prišlo do sprave, da bi moglo človeštvo reči: Sedaj lahko v miru in gotovosti delamo in živimo. Vse preveča še nek strah, negotovost pred bodočnostjo. Ali se bodo ti veliki spravi in uredili med sabo račune, ali pa se bodo spoprijeli za lase? Na eni strani namreč veliki pravijo, da delajo za mir, na drugi strani pa s poudarjanjem svoje moči in premoči strašijo drug drugega z uničenjem. Nobeden ne zaupa drug drugemu in zato se vsak pripravljaja za morebitno najhujše. Milijarde spravljajo v topove in v vse-mirske rakete, milijoni ljudi v svetu pa stradajo, ker nimajo niti vsakdanjega kruha v dobesednem pomenu. In še tisto pomoč, ki jo pošiljajo potrebnim, to je tako zvanim nerazvitim področjem, jo dajo predvsem zato, da si drug drugemu nagajajo in ne toliko iz ljubezni do bližnjega, ki je v potrebi.

Glavni vzrok za zbliznanje med narodi in državami je ravno medsebojno nezaupanje. Leto 1960 to dovolj jasno priča. Spomnimo se samo, kakšen optimizem je vladal v prvi polovici odhajajočega leta, ko so se državniki pripravljali na vrhunsko snidenje, ki bi moralo biti v Parizu. Incident z ameriš-

kim letalom U-2, porojen prav iz nezaupanja v besede nasprotnika, in povrnili smo se v čase najhujše hladne ali živčne vojne. — Propadla so razorožitvena pogajanja v Ženevi. V Afriki je zavrelo. 17 afriških dežel je v tem letu dobilo neodvisnost. Hladna vojna med velesilami se je raztegnila tako iz Evrope ter Daljnega in Srednjega Vzhoda prav v osrčje Afrike, v Kongo, kjer se glavni svetovni velesili, Rusija in Amerika, v neizprosni tekmi borita za svoj politični vpliv in moč. — Alžirsko

Kaj nam prinaša leto 1961?

Lani v tem času so vsi prerokovali in pisali, da bo leto 1960 afriško leto, in je to res tudi držalo. Kaj naj rečemo letos na pragu Novega leta 1961? — Novih neraziskanih kontinentov ni več. Zato se je vpliv velesil usmeril v še tiste nerazvite dežele v Afriki in Aziji, ki bi hotele biti politično in gospodarsko neodvisne, a so zaradi svoje zaostalosti prisiljene sprejeti pomoč od ene ali druge strani.

Problem nerazvitih dežel bo v prihodnjem letu na dnevnem redu in lahko rečemo, da je ta problem dediščina leta 1960, ki je z nastankom novih držav zadobil nujnostni značaj. Zadnji dogodki v Afriki (Kongo), Aziji (Laos) ter Južni Ameriki (Kuba) ter vedno bolj številna skupina afro-azijskih držav v Združenih narodih opravičujejo to napoved. Tudi novoizvoljeni ameriški predsednik Kennedy si je za sodelavce izbral prav strokovnjake za afro-azijska vprašanja.

Zato lahko rečemo, da bo Afrika še vedno v središču mednarodne pozornosti. V Kongu se bo najbrž zmeda nadaljevala. Nadaljnje zgodovinske spremembe pa bodo najverjetneje nastale v Zahodni in v Vzhodni Afriki, kjer

vprašanje se tudi ni premaknilo v tem letu. Krvavi boji za neodvisnost trajajo že šest let in kljub zadnjim De Gaullovim prizadevanjem v tem trenutku še ni videti konca. Sestra Evropa pa ob vsem tem dogajanju stoji nemočna; poleg tega se je še gospodarsko razcepila na dve področji. — In končno na predsedniških volitvah novembra so v ZDA prevladali demokrati s Kennedyjem na čelu. Državne vaje ti velesile bodo imeli v rokah prihodnja štiri leta novi ljudje.

se bo več držav povežalo v širše državne zveze.

Spričo zadnjih dogodkov v Laosu, utegne biti tudi Južna Azija pozorišče nepredvidenih dejanj. Vse je namreč odvisno, ali se bo hladna vojna omilila ali zaostila. Navidezno utegne biti manj napetosti. Hruščev je dal vedeti, da bi se želel pogajati s Kennedyjem. Tudi zahodni zavestniki so pripravljani obnoviti pogajanja o razorožitvi in nadzorstvu nad jedrskim orožjem ter o Berlinu. — Toda iz preteklih izkušenj se da sklepati, da bosta oba tabora kljub temu izven konferenčnih sob vroče tekmovala za vojaško, znanstveno in gospodarsko premoč v svetu in vesolju. Da tudi v vesolju. Po satelitih in sputnikih bodo Amerikanci ali Rusi ali oboji že v prihodnjem letu poslali človeka v vesolje. Vprašanje je samo, komu bo to prej uspelo.

Uganko zase predstavljata Sovjetska zveza in rdeča Kitajska. Ali se bosta povsem spravili? Na zunaj najbrž, na znotraj pa ne. Obe imata skupen cilj, to je komunistično nadvlado nad svetom.

In končno najvažnejše vprašanje: Ali bomo imeli mir? za odgovor bomo znali šele čez leto dni...

Stavke v Belgiji

Komaj je po bruselskih ulicah utihnil hrup po veličastni poroki kralja Baldovina s kneginjo Fabiolo, so stopili na ulice delavci in uslužbenci v znak protesta proti vladnemu načrtu za omejitev državnih stroškov ter povečanje nekaterih davščin. Vse delo in promet v državi sta popolnoma ohromljena. Stavk se udeležujejo rudarji, profesorji, občinski uradniki, železničarji ter nameščenci pri javnih prevozihi. Splošno stavko so oklicali socialistični sindikati, toda iz solidarnosti so se jim pridružili tudi pristaši krščanskih sindikatov. Ti slednji so v torek stavko preklicali in sklenili, da se vrnejo na delo.

V več krajih je prišlo tudi do izgredov in spopadov s policijo. Tako žalostnega božiča še ne pomnijo v Belgiji, saj niso imeli niti luči. Belgijski primas Van Roey je povabil delavce, naj se vrnejo na delo.

Glavna skupščina je zaključila delo

Glavna skupščina Združenih narodov je zaključila svoje jesensko zasedanje. Z delom bo spet začela v marcu.

Pred tem so zaključili v Skupščini razpravo o Kongu in Alžiriji ter sprejeli še nekaj drugih resolucij v zvezi z obnovitvijo razorožitvenih pogajanj med velesilami ter nadaljevanja atomskega moratorija.

Razprava o Alžiriji se je zaključila s sprejemom popravljenega afro-azijske resolucije, ki priznava Alžircem pravico do neodvisnosti ter izraža nujno potrebo, da se izvede ljudsko glasovanje pod primerним nadzorstvom. Za to resolucijo je glasovalo 64 držav, 8 proti ter 27 se jih je vzdržalo. O izidu razprave so se zadovoljivo izrekli predstavniki časne alžirske vlade.

Letošnja razprava o Alžiriji je bila že peta te vrste v Združenih narodih. Ali bo prišlo tudi do šeste?

Vizitacije tržaškega škofa

PRED MESECEM KATOLIŠKEGA TISKA

Sveti oče katoliškim časnikiarjem

Ker ta rubrika »pripravlja« mesec katoliškega tiska, je prav, da na tem mestu podamo misel sv. očeta v dolžnosti katoličanov do svojega tiska.

Sv. oče je sprejel v privatni avdienci katoliške časnikiarje v nedeljo 4. decembra; 3. in 4. decembra se je namreč vršilo drugo zborovanje katoliških časnikiarjev v Rimu.

Že to, da je sv. oče poklical k sebi udeležence tega kongresa, kaže, koliko važnosti polaga na problem tiska, predvsem katoliškega. Sprejem se je vršil, po papeževi želji, v prenovljeni konzistorialni dvorani, kjer se papež zbira s kardinali za važne zadeve vse Cerkve.

V svojem govoru je sv. oče orisal lik vestnega časnikiarja in poudaril predvsem važnost strokovne pripravljenosti in poslanstvo katoliškega časnikiarja.

Iz govora povzamemo samo osrednjo papežovo misel, ko se obrača do vseh katoličanov.

Samostojnost in neodvisnost katoliškega tiska zahtevajo od vsakega vernika, da sodeluje po svoji moči. To sodelovanje mora biti primerno, zadostno in stvarno. To je za vsakega katoličana stroga obveznost. Kdor bi se ne zanimal za katoliški tisk, bi s tem pokazal pravo duhovno slepoto; njegova odsotnost bi bila polna usodnih posledic. Če zanemarjamo svoj tisk, kakšno odgovornost nosimo in kako pogubne posledice iz tega sledijo! Tako sveti oče Janez XXIII.

Mi Slovenci v Italiji smo le majhen drobec, ali če hočemo živeti in se ohraniti, moramo zadostiti vsem bistvenim potrebam sodobnega kulturnega naroda. Med temi je nenadomestljivo sredstvo lasten tisk, ki naj bo na čim višji ravni. Ta mora zajeti sleherni slovenski družini in vsakega njenega člana, da ostanemo verni in ne utonemo v današnji mlačnosti in brezbržnosti. Sv. oče nam pojasnjuje, kaj je naša dolžnost: sodelovati pri katol. tisku primerno, zadostno in stvarno. Primerno, to se pravi vsak po svojih močeh: inteligent tako, da pri tisku sodeluje in zanj piše; drugi, da naš tisk bero, ga kupujejo in širijo. Zadostno: tako, da bo naš tisk z uspehom tekmoval z drugim tiskom. Stvarno: v dejanju in ne samo v besedah. Kdor si poklican, da pišeš, piši; kdor si od Boga prejel več materialnih dobrin, jih obrni tudi v prid katoliškemu tisku. Tako ga boš stvarno podprl, kot uči sveti oče.

Sveti oče Janez XXIII. med katoliškimi časnikiarji v avdienci dne 4. decembra 1960. Prav blizu njega je tudi zastopnik Katoliškega glasa častiti gospod Dušan Jakomin

kev in pošteno krščansko življenje sta jasen dokaz verske in narodne zavednosti. Vse drugo je le mlatenje prazne slame, ki polagoma spravi iz cerkve tudi verne in trdne ljudi. Pa morda hočejo nasprotniki Cerkve prav to doseči?

Italijanski verniki imajo še svojo cerkev v ulici Carsia. Posvečena je Mariji Kraljici sveta. Prvotno je bila postavljena kot podružnica, a danes služi predvsem istrskim beguncem. Pri tej cerkvi je tudi že dobro organizirano italijansko mladinsko središče.

Za dušno pastirstvo na Opčinah skrbijo štirje duhovniki: g. dekan msgr. Natal Silvani, g. kaplan Jože Vidmar ter dva italijanska kaplana, gg. Cividin in Gasperrini. Pripomniti je treba, da morata slovenska gospoda skrbeti za službo božjo še v Banah in na Konkonelu. V župni cerkvi pomagata vsaj ob nedeljah in praznikih za otroško mašo gg. iz Marijanišča, g. Stuhec in dr. Miklič. V cerkvi Marije Kraljice pa pomagajo včasih gg. iz Villaggio del fanciullo.

Skofov obisk na Opčinah je dobro izpadel. Ljudi je bilo precej, a med njimi le malo tako zvanih domačinov. Kje so bili? Morda so šli poslušat volilne govornike ali pa so se vstrašili, da bi jih kdo pred cerkvijo zapisal v črne bukve? Clovek ima na Opčinah vedno vtis, da pred cerkvijo vedno kontrolirajo, kdo hodi v cerkev, in tako vsaj z zasmehom marsikatero odvrnejo od cerkve in duhovnikov.

Po blagoslovu v cerkvi je g. škof najprej obiskal gojence Marijanišča, nato pa je v marijaniški dvorani nagovoril zbrane osebe. Nadpastirjeva beseda je bila zelo resna in bi si jo morali vsi Openci dobro zapomniti. G. škof se je dotaknil perečega vprašanja, to je kulturnega dela, ki naj stoji na krščanski podlagi in segreje mrzlo ozračje. Zavedal se je, da so potrebe

na Opčinah velike; želja dobrih, da se kaj naredi, je tudi globoko občutena, zlasti še, ker je na Opčinah lepo število slovenskih izobražencev. Zato j- vse opozoril na odgovornost, ker je vse premalo čuta odgovornosti za velike naloge, ki jih slovenski katoličani imajo. Odstraniti je treba vsak čut manjvrednosti. Proč s strahom! Treba nekaj narediti; treba je, da se vsi zganajo, da se stvari zboljšajo.

Se posebej je poudaril, da mora biti Marijanišče na Opčinah živo središče krščanske dejavnosti. Nastopi, govori, konference, oratorij za mladino, prireditve naj iz Marijanišča zanesejo na Opčine novega duha in novega krščanskega optimizma.

KONTOVEL

Mrzlo in megleno je bilo na Kontovelu 4. decembra. Na žalost je bilo skoraj tako tudi v cerkvi. Kaj več smo od Kontovelcev pa le pričakovali. Njihovi predniki — ribiči na Jadranu — so v čast svetemu Hieronimu postavili prijazno župno cerkev, ki je bila vsem v ponos. Zakaj jim ni več v ponos še danes? Zakaj se ne čutijo več ponosne, da so kristjani in da pripadajo veliki katoliški Cerkvi, ki bo edina ostala zmagovita do konca sveta, medtem ko bodo vsi maliki »naprednega« sveta propadli?

Vsi tisti, ki so prišli v cerkev, so bili prav gotovo zadovoljni z obiskom g. škofa in odšli na svoj dom opogumljeni po njegovih besedah. Da bi le njegova beseda na Kontovelu obrodila stoterne sad in g. župniku, Rudolfu Bogatecu, dala novega veselja za težko dušnopastirsko delo.

PRIHODNJE VIZITACIJE

Župnije Bazovica, Prosek in Sv. Križ bo g. škof obiskal prve tri nedelje po veliki noči leta 1961.

Lojze

ustvari tisto zdravo ozračje, v katerem bo vzklila prava božja ljubezen.

BORST

Tu je g. škofa sprejel sedaj že pokojni msgr. Franc Malalan, ki je dolga leta skrbno vodil borštansko župnijo. G. župnik in Borštani so upali, da bodo g. nadpastirja pozdravili z novimi orglami, pa ni šlo, ker niso še narejene. Znano je, da je msgr. Malalan za orgle sam precej žrtvoval in je upal, da jih bo poklonil borštanski cerkvi.

Delo msgr. Jožeta Jamnika, novega župnega upravitelja, ne bo prav lahko. Pravi jo pa, da bi bilo lahko v župniji versko življenje in kulturno delo na zelo visoki stopnji. Le malo več dobre volje bi bilo treba! V župniji so tudi šolske sestre, ki vodijo otroški vrtec in ki v svoji sicer majhni dvorani od časa do časa pripravijo kako prireditev. V zadnjem času je bilo bolj malo slišati o njihovem delu, ker so dvorano popravljali. Srečna tista župnija, ki ima dobrega dušnega pastirja in par požrtvovalnih sester, ki z molitvijo, žrtvami in delom podpirajo župnikovo skrb za krščansko življenje!

BOLJUNEC

Boljunčani so bili na dan vizitacije v svojih vinogradih. Skrb za dobro kapljico jih je tako premotila, da so se le v majhnem številu odzvali vabilu dušnega pastirja, da bi se pri lepi mašni daritvi strnili okoli svojega škofa. Ali ni morda ta odgovor na božji klic le slika verskega življenja v Boljuncu? G. Lojze Zupančič, župni upravitelj, se trudi, zlasti za mladino, a le preveč je Boljuncanov, ki ne poznajo poti v cerkev in pričakujejo, da jim bo zastareli in brezumni Marx zgradil lepšo bodočnost.

BOLJUNEC

Boljunčani so bili na dan vizitacije v svojih vinogradih. Skrb za dobro kapljico jih je tako premotila, da so se le v majhnem številu odzvali vabilu dušnega pastirja, da bi se pri lepi mašni daritvi strnili okoli svojega škofa. Ali ni morda ta odgovor na božji klic le slika verskega življenja v Boljuncu? G. Lojze Zupančič, župni upravitelj, se trudi, zlasti za mladino, a le preveč je Boljuncanov, ki ne poznajo poti v cerkev in pričakujejo, da jim bo zastareli in brezumni Marx zgradil lepšo bodočnost.

Iz življenja Cerkve

Božični govor svetega očeta

Pretekli četrtek ob osmih zvečer je imel sveti oče 35 minut dolg božični nagovor. Številne evropske in prekomorske postaje so prenašale govor; prenos po televiziji je bil v Italiji, Franciji in Belgiji. Prevod v slovenščini je oddajala naša postaja že ob desetih zvečer. Naslednje dneve je vatikanska radijska postaja oddajala govor v trideset različnih jezikih.

V nagovoru je sveti oče temeljito naslikal pomen resnice v človeškem življenju. Resnico moramo ljubiti, spoštovati, gojiti in braniti. Mnogo duš se zgublja, ker so zastrupljeni z zmotno. Sveti oče vabi, naj zaupamo v Kristusa, ki bo pomiril vse viharje na svetu, kot je svoj čas pomiril vihar na morju.

Sv. oče je na božični dan podelil papeški blagoslov in voščil v raznih jezikih, tako tudi v rusčini.

Romarji v Betlehemu

Za letošnje božične praznike je prišlo v Betlehem 2500 romarjev, katoličanov in protestantov. Betlehem leži v Jordaniji. Romarji so prekoračili mejo med Izraelom in Jordanijo v petek 23. decembra, na Božič pa so se morali vrniti. Napovedanih je še 2500 romarjev, ki pripadajo grški in armenski cerkvi. Ti bodo prišli v Betlehem v začetku januarja, ker praznujejo praznik Jezusovega rojstva 13 dni kasneje kot katoličani.

Dragocena dediščina

Ruskemu duhovniku se je posrečilo spraviti preko meje rožni venec iz krušne središče, kozarec in kovinasto škatlo, ki sta služila za kelih in pateno, ter na kos srajce napisano izpoved zvestobe katoliški Cerkvi. Vse te dragocene predmete je poslal iz ječe svetemu očetu.

Iz bolnice v samostan

Dr. Pavel Reiter, primarij neurološkega oddelka velike bolnice v Kopenhagnu, zdravnik svetovnega slovesa, je zapustil svoje mesto in vstopil v benediktinski red. Dr. Reiter je šele pred nekaj leti postal katoličan. Star je 66 let. Napisal je mnogo znanstvenih del, zato je njegov korak napravil v danski prestolnici globok vtis.

Nadškof Carinci, bivši tajnik kongregacije svetih obredov, je v ponedeljek 19. decembra daroval sveto mašo ob 75-letnici mašniškega posvečenja. Rodil se je 9. novembra leta 1862 in je torej že dopolnil 98 let. Nedavno ga je obiskal sam sveti oče v bolnici usmiljenih bratov, kjer zadnji čas biva.

Priloge za nov marijanski kongres

Franciškiški pater Karel Balič, organizator mednarodnih marijanskih in marioloških kongresov, že pripravlja vse potrebno za prihodnji mednarodni kongres te vrste, ki se bo vršil leta 1962 v Kanadi pri narodnem Marijinem svetišču Cap de la Madaleine. Na kongresu bodo proučevali naslednjo temo: »Marija v svetem pismu in v nauku katoličanov in nekotoličanov tekom stoletij.«

Liga dostojnosti

Skofje, ki vodijo znano organizacijo ameriških katoličanov »Liga dostojnosti«, so obtožili filmske proizvajalce iz Hollywooda, da s svojimi filmi žalijo čut morale. Pozvali so 40 milijonov ameriških katoličanov, naj odločno protestirajo proti nemoralnim filmom. Skofje protestirajo tudi proti proizvajalcem senzacionalnih filmov verske vsebine. Povdarjajo, da so bili nekateri filmi za mladino naravnost porazni. Skofje naročajo vernikom, naj odločno bojkotirajo filme, ki poveličujejo zakonsko nezvestobo, ki zagovarjajo svobodno ljubezen, ki rušijo temelje zakonske zveze, ki smešijo človeška čustva in jih mečejo v blato nasilja in hudobije.

Versko življenje na Kitajskem

Kljub velikemu nasprotovanju komunističnih oblasti je versko življenje v Cantonu na Kitajskem še vedno živo in dejavno. Po zadnjih vesteh, ki prihajajo skozi bambusovo zaveso, še vedno deluje nekaj duhovnikov, ki so še na svobodi.

Cerkev Kraljice mučencev

Berlinski kardinal je blagoslovil temeljni kamen za cerkev, ki bo posvečena Kraljici mučencev. Za kritje stroškov bodo prispevale vse nemške škofije. Na zadnjem nemškem katoliškem dnevu je bilo namreč sklenjeno, da zgradijo spominsko cerkev za vse žrtve nacizma. Cerkev bo stala v bližini kraja, kjer so se vršile množične usmrtitve.

Irski jubilej

Irska bo prihodnje leto obhajala 1500 letnico smrti svetega Patricija, apostola Irske. V proslavo tega jubileja bodo velike slovesnosti in 17. marca prihodnjega leta se bo začelo »leto svetega Patricija«. Poseben zgodovinski odbor pripravlja izdajo zgodovine Cerkve na Irskem in v deželah, kjer so irski misijonarji širili in utrdili božje kraljestvo.

Pod župnijo Boljunec (kdaj bo civilno priznana?) spada cerkva Matere božje na Pečah. Dan škofovega obiska je bil na prvo nedeljo v oktobru, ko iz cerkvice prinesejo v procesiji nazaj v župno cerkev podobo Matere božje. Te procesije se je delno udeležil tudi g. škof.

DOLINA

Tu je prestolnica Brega in sedež občine, ki obsega poleg Doline še Boljunec, Boršt, Ricmanje, Gročano, Drago, Botač, Krogle, Prebeneg, Mačkvolje in Domio. In vse to imajo v rokah komunisti, ki vodijo dolinsko občino. Kako naj v takih razmerah raste krščansko življenje in se razvija res zdravo kulturno delo? Rastlo bo in se razvijalo, če bodo imeli vsi več verske zavednosti in pograma. V tem pogledu bi Dolina lahko res veliko dala.

Delo dušnih pastirjev v Dolini ni bilo nikoli lahko, še najmanj pa v povojnih letih. Tudi g. župnika Albina Grmeke, ki je v Dolini šele nekaj mesecev, čaka obilo dela. Njegovi predniki, predvsem g. Franc Stuhec, so pripravili dvorano in novo župnišče z mladinskim domom, a število tistih, ki naj bi od tega imeli korist, se manjša. Mislimo tukaj na otroke. Dolina letos nima prvega razreda osnovne šole. To je huda rana ne samo za Dolino, ampak za ves Breg. Kaj pomaga boriti se za lepšo bodočnost, če ne bo nobenega, ki bi jo užival? Prava ljubezen ne misli samo na dobrote, ampak na tiste, katerim naj bi se te dobrote delile. Pa bodo potem trdili, da materializem in komunizem ne uničujeta našega naroda!

G. škofa so verniki lepo sprejeli. Prevzvišeni si je vse ogledal, tudi važen in na novo urejen župnijski arhiv. Obiskal je hišo šolskih sester, ki vodijo otroški vrtec in se po možnosti zanimajo za žensko mladino. Popoldne je g. škof prisostvoval pobožnosti v podružni cerkvi na Prebenegu. Sel je z verniki na pokopališče. Tu so molili za pokojne dušne pastirje in župljane. Na pokopališču je samo po sebi vstalo vprašanje: Ali je res potreba, da telesni ostanki g. župnika Sancina, ki je postal žrtev vojne zmede, še vedno ne počivajo v blagoslovljeni zemlji?

KATINARA

Skofov obisk je bil na hvaležnico, ki jo katinarska župnija obhaja s posebno slovesnostjo. Udeležba pri cerkvenih pobožnostih je bila prav zaradi tega zadovoljiva. Delo v župniji ni lahko. Za dušno pastirstvo skrbita g. župnik Anton Piščanc in g. kaplan Albert Miklavec. Župnija je obširna, saj seže do Rocola, zajema Lonjer in Rovte tja do Kolonkovca. Ta razširjenost in »moderne ideje« — da ne naštevamo drugih vzrokov — so krivi, da marsikateri župljan cerkve več ne pozna in ji je celo nasproten.

Otroci imajo na Katinari ob nedeljah svojo mašo. Imajo tudi svojo izposojeno župno dvorano, kjer se učijo krščanski nauk in se ob nedeljah zabavajo s kakšnim lepim filmom. G. škof je bil tega vesel in je celo obiskal to otroško »kantino«. Tudi tu je bil vesel skavtov in pripočel, naj se čim bolj razširjajo in okrepijo. Saj se je ta mladinska organizacija po večletni izkušnji izkazala za edino katoliško organizacijo, ki fante res navduši — pa tudi dekleta — in jim nudi marsikaj dobrega za pošteno krščansko življenje.

Se eno zadevo je g. škof zelo priporočil: službo božjo v Lonjerju. Danes moremo le težko pričakovati, da bi ljudje hodili v župno cerkev, če je ta oddaljena. Pričakujejo, da se jim župna cerkev približa. Kako bi bilo lepo, če bi prav po prizadevanju Slovencev zrastle tudi v Lonjerju vsaj majhno svetišče! Dokler je seveda še čas in nas ne bodo drugi prehiteli.

OPCINE

Opčine so danes skoraj že večje mesto in štejejo deset tisoč prebivalcev. Število prebivalstva je narastlo, ker so naselili več tisoč istrskih beguncev. Ta hiter razvoj je postavil v ospredje marsikatero dušnopastirsko težavo. Kako za vse poskrbeti? Za Slovence, ki so sedaj v manjšini, in za Italijane-begunce in nebegunce. Vsak ima svoje potrebe in, kar je včasih za dušnega pastirja zelo težko, vsak svoje zahteve.

V župni cerkvi, v kateri je med slovenskimi pobožnostmi še vedno dovolj prostora, imata obe narodnosti službo božjo vsaka v svojem jeziku. To včasih starejše in prave Opence nekoliko jezi. Ti se pa na žalost ne zavedajo, da je edina pot za ohranitev pravice upoštevanje in raba teh pravic. Ne zahtevajte od drugih, da bodo vaše pravice spoštovali, če pa sami nanje pozabljate! To se pravi: polna cer-

Volilni boj v Franciji

V Franciji se je prav na predvečer božičnih praznikov začela volilna kampanja za tako zvani referendum ali ljudsko glasovanje o De Gaullovi politiki do Alžirije. Otvoril jo je sam predsednik republike z govorom po televiziji, ki so ga istočasno prenašali tudi po alžirskem omrežju. V svojem govoru je De Gaulle znova poudaril svojo trdno odločenost, da reši alžirsko vprašanje na način, ki je vreden Francije in sicer na podlagi samoodločbe Alžircev. Po tej poti misli hoditi, ker je to edina pot k rešitvi tega bolečega problema. Francozom živečim v Severni Afriki pa je zagotovil, da jih Francija ne bo nikdar zapustila na milost in nemilost muslimanski večini. Alžirskim upornikom pa je ponovil, da je vedno pripravljen se pogajati z njimi za prekinitev vojaških bojev v deželi.

De Gaulle bo še dvakrat govoril volivcem pred 8. januarjem, ki je določen za ljudsko glasovanje v Franciji in Alžiriji, in sicer na Silvestrovo ter 6. januarja.

Politične stranke so že vse zavezale stališče do glasovanja. Za »da« so se izrekle vse stranke, razen skrajnih desničarjev, socialistične skupine okrog Mendes-Francea ter komunistov. Medtem politični opazovalci že ugibajo, kaj bi se zgodilo, če bi De Gaulle ne dobil zaupnice od alžirskih volivcev. Večina menijo, da bi odstopil. Vendar se zdi, da se to ne more zgoditi, ker nobena stranka si noče prevzeti v zvezi z Alžirijo odgovornosti in zato pustijo De Gaulle, da gre po kostanj v žerjavico. Ne prikrivajo pa namenov, da se generala odkrižajo, brž ko bi rešil alžirsko vprašanje.

Na sveto noč

Na sveto noč
polnočni zvon mi poje spet
v tujni,
a meni toži se po domovini —
na sveto noč.

Na sveto noč
bil je včasih res lepó na vasi,
a tákrat bili so svobode časi —
na sveto noč.

Na sveto noč
polnočni zvon zdaj le ihtí in joče
in z njim ihtijo dete, mati, oče —
na sveto noč.

Na sveto noč
so pesem angelci o miru peli;
in pesmi bili so ljudje veseli —
na sveto noč.

Na sveto noč
zdaj angelci pod nebom
[so onemeli...]
Kaj lepe pesmi več ne bodo peli —
na sveto noč?

Na sveto noč
usliši mojo prošnjo, Dete božje,
naj mine v moji duši domotožje —
na sveto noč.

Na sveto noč,
ne, angelci še niso onemeli
in pesem duši, srcu so zapeli —
na sveto noč.

I. E. P.

Francozi so v torek zjutraj zastrelili svojo tretjo atomsko bombo v Sahari. Bila je manjša kot prejšnji dve.

Zasedanje Vrhovnega sovjeta

V Moskvi se je minuli teden vršilo zasedanje Vrhovnega sovjeta, na katerem so razni partijski voditelji podali nekaj obračun o gospodarskem in političnem položaju v Sovjetski zvezi. Zunanje-politični referat je imel zunanji minister Gromiko, ki je po znani taktiki biča ter oljkove vejice izrekel željo po izboljšanju odnosov z ZDA po ustoličenju Kennedyja v Beli hiši. Z druge strani pa je silovito napadel ameriško vladu, govoreč o kolonializmu ter Afriki.

Ob pogrebu pok. dr. Jožeta Bitežnika

Na božično vigilijo smo v Gorici pokopali znanega goriškega kulturnega delavca in nekdanjega politika dr. Jožeta Bitežnika. Dekla božja smrt je prišla res kot tat in ga ukradla po kratki, navidez nedolžni gripi, dva dni prej, v četrtek 22. decembra. Zadnja leta je dr. Bitežnik učil na slov. srednjih solah, zato se je njegovoga pogreba udeležilo veliko profesorjev in izobražencev iz Gorice in Trsta ter dijakov. Pogrebne obrede je v cerkvi sv. Vida na Placuti opravil pokojnikov prijatelj pevnski župnik g. Rutar, na domu in v cerkvi je pel moški zbor pod vodstvom prof. M. Fileja, na pokopališču sta ob grobu govorila prof. Rado Bednarik ter urednik Novega lista g. Drago Legiša.

Z dr. Jožetom Bitežnikom se je v Gorici zrušil nov steber od starejše generacije, ki je v času po prvi vojni vodila kulturno in politično življenje slovenske manjšine na Primorskem. Dr. Bitežnik je namreč dozorel prav med prvo vojno. Doma iz Solkana, kjer se je rodil leta 1891, je z univerze odšel na fronto leta 1914. Na ruskem bojišču je bil zajet. Ob sovjetski revoluciji se je znašel sredi vrveža, ki ni šel mimo njega brez posledic. Socialne ideje, ki so jih boljševiki označevali, so pustile sledove tudi v duši mladega Bitežnika, ki se jih, po našem mnenju, ni nikoli povsem otresel. Tako si namreč razlagamo njegov poznejši pristavek na krščanski socializem.

Po končani vojni se je vrnil v Gorico in nato leta 1921 dosegel doktorat iz ju-

FILM

PUSTOLOVŠČINA (L'avventura)

Michelangelo Antonioni obravnava navadno v svojih filmih nihilistično tematično človeških čustev. Ista teorija se kaže tudi v njegovem zadnjem filmu »Pustolovščina«: ljubezen-pustolovščina, nekaj minljivega in kratkotrajnega; zaman je torej delati si iluzije ali iskati romantično vzdušje za človeško situacijo, ki je pravzaprav le seksualni odnos.

Na jahti je majhna skupina ljudi, ki pripadajo bogati meščanski družbi. Med njimi sta dve prijateljici, Ana in Klavdija. Ana je s svojim zaročencem Sandrom. Čeprav je med njima navidez vse v redu, se posebno v Ani skriva neka mračna tesnoba in nezaupanje. Ko dospe skupina

ridičnih ved na univerzi v Zagrebu. Kot mlad doktor se je vrnil v Gorico in se tu vrgel z vso dušo v organizacijsko, politično in kulturno življenje naše manjšine. Postal je tajnik in član raznih katoliških kulturnih in političnih organizacij; udeleževal se je tudi kot časnikar in pisal članke v tedanjo Goriško stražo. Njegove članke najdemo tudi v koledarjih Gor. Moh. družbe in po raznih revijah tedanjega časa. Kot dober govornik je hodil okrog po deželi in vodil številne shode, sestanke in tečaje. Toda našo manjšino so čakala še črna leta. Fašizem ji je dekretiral narodno smrt. Zato so jo letu 1926 polagoma ukinili ves slovenski tisk, razpustili vse kulturne in gospodarske organizacije, preganjali vidnejše slovenske može. Na listi teh je bil tudi dr. Bitežnik. Da bi se rešil šikan, se je leta 1930 izselil v Avstrijo in od tam pozneje v Jugoslavijo. V tujni se je najtesneje povezal z dr. Besednjakom in ostal vedno njegov najožji sodelavec. Ta leta dr. Bitežnikovega dela in življenja v inozemstvu so manj znana. Še vedno pa je ostal povezan s primorskim ljudstvom in sodeloval z raznimi organizacijami za pomoč Primorcem pod Italijo.

Po končani drugi vojni se je vrnil v Gorico skupaj z družino. V javnost pa sprva ni več hotel. Dobil je službo profesorja najprej na slov. učiteljsku, pozneje na nižji gimnaziji. Tu ga je tudi dohitela smrt v 69. letu življenja, ko se je ravno pripravljval, da s prihodnjim šol. letom stopi v pokoj.

Kot poročajo časopisi, je dr. Jože Bitežnik pomagal pri ustanovitvi Novega lista leta 1954 in bil njegov goriški urednik. S tem je pokazal, da ne soglašala s tistimi katoliškimi Slovenci, ki so leta 1945 ustanovili Slov. Primorca in nato leta 1949 Katoliški glas. Potrdil je to svoje stališče tudi s tem, da je stopil v vrste Kršč. social. zveze pod vodstvom dr. Besednjaka, ki se je postavila v nasprotje s politično linijo ostalih katol. Slovencev. Četudi se je v političnih gledanjih ločil od nas in zagovarjal znano stališče Novega lista, je dr. Bitežnik po svojem notranjem prepričanju in tudi po svojem življenju ostal veren mož, ki svojega verskega prepričanja ni skrival.

Ob smrti se ga s hvalečnostjo spominjamo za vse, kar je dobrega storil zlasti v letih po prvi vojni. Globoko prizadeti družini naše iskreno sožalje, pokojniku pa večni mir pri Bogu.

na majhen otok, deklo nenadoma izgine. Vsak jo na svoj način išče, a nihče je ne more najti. Od njene izginulosti preide režiser Antonioni polagoma na razkrivanje notranjosti drugih oseb, ki hočejo napolniti praznino v sebi z lahkim in udobnim življenjem. Ti ljudje so puhli in prazni, v sebi nimajo nobenega interesa; tako siti so že vsega, da jih več nobena stvar ne mika. Njihovi pogovori so najbolj neumni, kar si jih človek more misliti. Edino, kar znajo reči, je: »Vreme se bo spremenilo«, »Ti otoki so vulkanskega izvora«, »Kako je lep ta otok!«.

Ko Ana fizično izgine, izgine tudi iz Sandrovega srca. Zanj je ljubezen predvsem fizični odnošaj, zato v njem čustvo takoj umre. Tudi on išče Ano, toda to dela zgolj mehanično, kajti v resnici je na deklo že pozabil. Toda za Klavdijo je Ana vedno prisotna in ko se zaljubi v Sandra, se vedno boji Aninega povratka. Čeprav je v začetku edina ona tista, ki jo že sama misel na Anino smrt spravlja v obup, si na koncu skoro želi, da bi bila njena prijateljica mrtva, kajti boji se, da bi se Sandro neizogibno vrnil k njej, ko bi bila živa. Toda ko ga najde z neznanim dekletom, spozna, da ne more Ana uničiti njenega čustva, kajti čustev v resnici ni. Njen končni jok v puščabni osamljenosti Taormine ne izhaja iz ljubeznosti, temveč iz žalostnega spoznanja, da je nemogoče kako resnično čustvo. Ko položi roko na Sandrovo glavo, ne napravi tega iz razumevanja in usmiljenja samo do njega, temveč do obeh; je grenko spoznanje, da je treba sprejeti ljubezen kot izključno seksualni odnos, kajti prave ljubezni sploh ni. In s tem žalostnim prizorom, polnim najbolj črnega pesimizma, se film zaključuje.

Antonioni torej popolnoma zanika obstoj resničnih človeških čustev. V njegovem filmu je odsotno sleherno krščansko načelo; »Pustolovščina« ni samo film z močnimi, nemoralnimi prizori; v njem brani režiser nihilistično teorijo; ki neizogibno sprejme erotizem kot opravičeno vrednoto človeškega življenja; razodeva svoje zmotno pojmovanje o ljubezni, ki je po njem samo pustolovščina, minljiva in nepremembna. Ozadje celotnemu filmu daje prav ta njegova ideja: človeških čustev v klasičnem pomenu besede kot nekaj trajnega, trdnega, duhovnega ni; obstoji le seksualni odnos, ki pusti v človeku praznino. Film je torej z moralne strani docela negativen.

Film je prepovedan.

Mira

V napredni deželi

Vsak sovjetski državljani mora napredovati. Tu ne pomagajo izgovori in protestiranje, kar so občutili na lastni koži tudi trgovci in kmetje Agišana v republiki Uzbekistan.

V Agišanu se je napredek pomikal precej počasi, kakor v času očaka Abrahama, na štirih nogah z eno oslovsko silo. To ni bilo prav okrajnemu poglavarju, ki je kratkoma prepovedal to zastarelo in nekulturno prometno sredstvo, ki se ne spodbija v današnji moderni atomski dobi.

Ker je pa veliko laže predsedniku z ukazom preskočiti resnični položaj ali realnost življenja, kot pa Agišancem spreminiti naenkrat svojo štirinožno oslovsko silo v moderen štiri- ali šestkolesni tovornjak po 40-80 konjskih sil, se je zgodilo, kar se je moralo zgoditi: oglašali so ostali na zidu in osli so še nadalje nosili blago.

To je pa ujezilo predsednika okrajnega komiteja, ki je bil vajan discipline in pokorščine. Zaradi te neposlušnosti je dal nekoga dne zapleniti 180 oslovskih sil, vse, kar je mogel najti v mestu.

da so delali le na neobhodno potrebnih mestih in da so se večkrat menjali.

Bilo je strašno življenje. Prav tako neznošno življenje so imeli tisti, ki so delali v notranjosti rudnika. Ti so delali kar do 16 ur na dan. Vstali so zjutraj ob 4.30 in nato v globini od 400 do 800 metrov začeli z delom. Toda to delo je težko in neprimerno urejeno. Zato norme ne morejo izvršiti v predpisanih 8 urah, ampak porabijo zanj redno 12 do 16 ur. Ko so norme dosegli po tolikem naporu, dobijo za daljši čas dela prav nič več hrane, kot če bi delali osem ur. Tako izgubijo še tistih malo ur počitka, ki bi ga drugače imeli.

In po tolikih urah truda kaj čaka še tega tlačana? Da mora peš priti na površje in prehoditi več kot 1000 stopnic. Mnogokrat se je zgodilo, da je kdo, obupan in truden, stopil na voziček in se z njim povzpel na vrh, čeprav je bilo to strogo prepovedano, ker bi bil mož prav lahko doli cepnil in se ubil. Vendar jih je dosti tudi na ta način tvegalo življenje. — V takih razmerah smo mi nesrečneži kopalji za Sovjete črno zlato tam na severu v večni zimi. (Se nadaljuje)

Kaj je preostalo ubogim Agišancem drugega, kot prevzeti vlogo oslov! Zvečer so si morali natočiti vse na lasten hrbet in tako z dvonožno človeško silo spraviti blago domov.

Zvečer so gotovo ob vodki peli slavo vladi, ki je z nekaj besedami odpravila tisočletno starokopitnost.

Ponoči se je pa od nekod čulo žalostno in zategnjeno i-a - i-a - i-a: pelo je 180 oslov.

OBVESTILA

V MLADINSKEM DOMU v ul. Scorcola 26 se bo vršila duhovna obnova za skavtince in druga dekleta na praznik sv. Treh kraljev 6. januarja. Začetek ob 9½ s sv. mašo.

Istotam se bo vršila duhovna obnova za fante v nedeljo 8. januarja. Začetek ob 10h s sv. mašo.

STEVERJANSKA OBCINA javlja vsem, ki se zanimajo za izpraznjena naselja I. A.C.T. na Sovenci, da se dobijo tozadevna pojasnila na občinskem tajništvo.

MAŠA ZADUŠNICA za pok. Jožeta Bitežnika bo v četrtek 29. t. m. ob 8. uri v cerkvi na Placuti in v soboto 31. t. m. ob 7. uri v cerkvi sv. Ivana.

RAZPIS NATECAJA ZA UČBENIKE. Vladni generalni komisariat za tržaško ozemlje razpisuje natečaj za sestavo naslednjih šolskih knjig za šole s slovenskim učnim jezikom tržaškega ozemlja:

Slovenska antologija, za nižjo srednjo šolo in strokovne šole.

Zgodovina, prvi del, za prvi razred nižje srednje šole in strokovnih šol.

Zgodovina in filozofija, drugi del, za drugi razred klasičnega liceja in četrtil razred znanstvenega liceja.

Zgodovina in filozofija, tretji del, za tretji razred klasičnega liceja in četrtil razred znanstvenega liceja.

Rokopise je treba predložiti do 30. sept. 1961. Vsa potrebna pojasnila se dobijo na Solskem skrbništvu v Trstu.

Radio Trst A

Teden od 1. do 7. januarja 1961

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Miščeva novoletna noč«, pravljica; igrajo člani R. O. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 15.15 Celjski moški zbor. — 17.00 Tržaški obiski: »Sveti Ivan«. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (14) »Oj koledo, leto lepo mlado«. — 21.30 Koncert Tržaškega kvarteta.

Ponedeljek: 18.00 Znani sodobniki: »Novi brazilski predsednik Janio Quadros«. — 18.30 Telemann: Koncert v g-molu; Scarlatti: Sonata a 4 v d-molu; Haendel: Sonata št. 2 v g-molu, op. 1, št. 10. — 19.00 Znanost in tehnika: »Atomska podmornica George Washington«. — 20.30 Cimarosa: »Tajna poroka«.

Torek: 18.00 Radijska univerza: Čudovitosti rastlinstva; (13) »Rudninska prehrana rastlin«. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 22.00 Italijansko sodobno pesništvo v delih sedmih predstavnikov mladega rodu.

Sreda: 18.00 Dragoceni kamni: (5) »Umetni dragi kamni«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Ptiči«, komedija, ki jo je napisal Aristofanes; igrajo člani RO.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: Strupi, mamila in nasladi: (1) »Atropin«. — 19.00 Širimo obzorja: »Zemlja«. — 20.30 Simfonični koncert orkestra Tržaške filharmonije. Po koncertu - približno ob 22.25: Umetnost: »Ikonografski motiv svetih Treh kraljev v slovenskem srednjeveškem slikarstvu«.

Petek: 8.30 Folklorni ansambli. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Mačeha Sršana«, pravljica; igrajo člani RO. — 15.30 Jugoslovanske ritmične popevke. — 16.00 »Vrata milosti«, radijska igra; igrajo člani R. O. — 18.00 Vinko Beličič: »Trikralska meditacija«, črtica. — 19.00 Sola in vzgoja - Ivan Theuerschuh: »O družinskem egoizmu«. — 20.30 Božični motivi. — 21.00 Gospodarstvo in delo. — 21.05 Koncert operne glasbe. — 22.00 Obletnica tedna; »Vilhelm I. na Pruskem prestolu pred 100 leti«. — 22.15 Italijanska povojna glasba.

Sobota: 15.30 »Reševanje«, burka v enem dejanju; igrajo člani RO. Ponovitev. — 16.30 Kvintet Avenik in Zadovoljni Kranjci. — 18.00 Radijska univerza: Razvoj Evrope - Novi vek: (8) »Gibanja za neodvisnost po Juljski revoluciji«. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 21.00 »Poslednja voznja«, dramatisirana zgodba; igrajo člani RO.

Vohun iz Vatikana 32

Po spisu o. Petra Leonija
Prir. Mariza Perat

Prva sv. maša

Začelo se je preseljevanje na nove oddelke. Najprej so nas pripeljali v Potjmo. Tukaj sem v začetku nekaj časa prebil sam v samicí. Tretjo noč pa so privedli še dva druga jetnika. Stopil sem k njima ter se jima predstavil, rekoče, da sem katoliški duhovnik. Začudila sta se in me začela spraševati, kako sem prišel v Rusijo. Povedal sem jima, a še nista verjela in sta me vprašala, če znam latinščino. Ko sem jim to dokazal, sta mi vsa vesela rekla, da sta tudi onadva katoliška duhovnika. Lahko si mislite, kako zelo sem bil vesel, da sem po tolikem času spet lahko govoril z duhovnikom. Moja sreča pa je dospela do viška, ko mi je p. Peresipkin povedal, da ima s seboj vse potrebno za sv. mašo. Saj je minilo že dve leti in pet mesecev, kar nisem več ne maševal in ne bil pri sv. obhajilu. Prosil sem zato svojega sobrata, če smem maševati in se

obhajati. Rad mi je dovolil. Maševal sem zjutraj proti deseti uri. Ne spominjam se več, iz česa je bil napravljen oltar. Pač pa vem, da smo namesto keliha imeli leseno žlico in namesto patene kos papirja.

Črno zlato

Iz ječe v ječo, iz mesta v mesto smo končno dospeli v velikansko taborišče, imenovano Vorkutá. To je novo mesto nastalo ob reki Vorkuti, tam, kjer se ob Sever. ledenem morju začinjajo Urali. Takoj smo opazili, da so tukaj barake boljše napravljene kot pa po drugih taboriščih. Tudi hrana je malo boljša. Sicer pa to ni nič čudnega, če pomislimo, da je podnebjje tukaj izredno ostro.

V Vorkuti smo nadalje ločili štiri delovne stopnje: težko delo, srednje, lahko; nato so prišli invalidi. Mene so dodelili tretji stopnji. Seveda je to bilo samo na papirju, v resnici pa je bilo treba zelo trdo delati, dokler je človek imel sploh kaj moči.

Meseca januarja naslednjega leta so me dodelili k težjim delom. Moja naloga je bila v tem, da sem čistil enega največjih tekočih travov, po katerih je tekkel pre-

mog. Ko pride premog iz rudnika, je ves vlažen in topel. Zato se traka oprime. Zaradi tega mora vedno biti zraven nekdo, ki pazi, da se trak ne preveč zamaže. Delo je bilo zelo neprijetno in tudi težko. Težko zaradi tega, ker sem moral čistiti tri take trake in je bila temperatura nevdružna. Ko je bilo do 20° pod ničlo, je še šlo, toda ko je prišlo do - 30-40, tedaj je to delo postalo strašno. Bil sem slabo oblečen, ves nerodno obložen z raznimi cunjami, okrog in okrog mene pa je bil silen ropot in prah. Kolikokrat sem se proti večeru naslonil na zemljo oprt na lopato, z glavo pogreznjeno v dlani in sem mislil, da ne bom vzdržal, ampak da bom podlegel v tistem črnem prahu.

Nikoli kot takrat nisem tako iz vsega srca zasovražil sovjetsko zver, ki ne pusti živeti svobodnim ljudem, ampak jih usuznjuje in uničuje. In koliko je bilo takih nesrečnikov, ki so trpeli prav tako kot jaz in še bolj kot jaz! Ti so delali osem ur na dan zunaj na prostem, v kakršnemkoli vremenu in ob kakršnikoli temperaturi. Do 44° pod ničlo so ti moderni sužnji delali povsod, šele ob mrazu od 44° do 60° pod ničlo so se jih toliko usmilili,

Božično slavlje v goriški stolnici

Nastop združenih pevskih zborov ob božičnih praznikih postaja za Gorico že tradicija. Navadno služi za ta nastop zadnja nedelja v letu. Letos so prireditelji izbrali za to slavlje praznik sv. Stefana, ker ni vmesne nedelje pred novim letom. Božje Dete je bilo njim in drugim letos izredno naklonjeno. Ker so morali pevci v hudem vremenu k pevskim vajam, jim je v povračilo poslalo na sv. Stefana vreme, kot ga že dolgo ne pomnimo. Jasno, suho, ne premrzlo vreme, je moralo človeka dvigniti, da gre kam. In mnogi so prišli v Gorico na božični koncert, saj ga brez dvoma smemo tako imenovati.

Ob 3h popoldne so združeni pevski zbori začeli na koru z nepozabno Sveta noč, blažena noč. Spregovoril je nato prof. Drago Butkovič in z jasno, globoko besedo prikazal vernikom skrivnost Božiča v človeški zgodovini. Medtem se je cerkev močno napolnila z zadnjimi ljudmi iz bolj oddaljenih krajev.

Začel se je koncert. Kor je bil premajhen za tako veliko število pevcev in zborov, saj so nastopili zbori iz: Doberdoba, Rupe, Standreža, Lojze Bratuž iz Gorice in zbor Marijine družbe, zbor iz Pevme, Jazbin in Steverjana. Ze samo število nastopajočih zborov je veliko, kaj šele število pevcev in pevk! Sami bi napolnili majhno cerkev! Priprava tako velikega števila zborov in pevcev je vedno kočljiva zadeva, posebno ker ne morejo imeti skupnih vaj, saj so zlasti v adventu vsi zbori zaposleni z lastnimi vajami za božične praznike. To težavo so zadnja leta premostili tako, da prof. Filej, ki je vedno duša vseh takih skupnih nastopov, napravi po enega ali več obiskov pri vsakem posameznem zboru, da ima vajo in poskuša pesmi na programu. Na ta način se z manjšim trudom od strani zborov, toda z večjim od strani prof. Fileja doseže približno isti učinek, kot če bi imeli skupno vajo. Skupni režiser namreč ob obisku zborov vlije pevcem enotno dinamiko in ritem. Zato so nastopi združenih zborov pod vodstvom prof. Fileja vedno uspešni. Tako je bil tudi nedeljski nastop.

Zbori so zapeli sedem pesmi, in sicer: 1. Oj hlevček betlehemski (Gregorec-Filej); 2. Emanuel (narodna, St. Premrl); 3. Nad betlehem svoj čas (Star napev); 4. Blažena noč (Šorli-Vodopivec); 5. Sveta noč (Šorli-Filej); 6. Pastirji, povejte (narodna, Ferlinger); 7. Slava Bogu na višavah (St. Premrl). Ne morem se spuščati v strokovno oceno koncerta, a saj to bi ne bilo na mestu. V cerkvi ne pojem z umetniškimi nameni kot v gledališču, temveč predvsem Bogu v čast in ljudem v veselje. Tudi taki cerkveni koncerti so predvsem Bogu v čast in vernim kristjanom v veselje. To je zadnji koncert v polni meri dosegljiv. Ljudje iz vse dežele, od Tržaške do Koroške, so bili zastopani in vsi odšli domov veseli in Bogu hvaležni za lepo petje, saj kaj podobnega zlepa ne slišiš kje drugje.

Blagoslov z Najsvetejšim, ki je sledil, je podelil msgr. Gregorec ob asistenci številnih duhovnikov. Pri blagoslovu so prišli na svoj račun vsi: duhovniki pred oltarjem, ljudstvo po cerkvi in pevci na koru; vsakdo je opravil svoj del pri petih litanijah M. B. in zahvalni pesmi, ki so še vedno najprimernejša pobožnost za velike ljudske množice.

Bil je jasen zimski večer, ko so se ljudje razhajali na svoje domove. Velika zvezda repatica na goriškem gradu se je kosala z zahajajočim sncem v sijaju, v srcih so pa odmevale vesele božične melodije, ki udeležencem še dolgo ne bodo potih-nile. (r+r)

Sovodnje

Imenovanje ulic

Na občinski seji dne 23. dec. je naš občinski svet obravnaval različne zadeve. Med drugim so sklenili, da vložijo na vojaško oblast prošnjo, naj dovolijo očistiti zemljišče, ki je pod vojaško oblastjo, in naj omilijo predpise glede kretanja. Najvažnejša zadeva, ki so jo obravnavali, je pa bilo imenovanje ulic v občini, kot zahteva zakon. Pri tem se je oglašil občinski svetnik iz Rupe g. Karel Černic ter predlagal, naj ulice v občini dobe imena po slovenskih zaslužnih možeh, ki jih imamo mnogo in ki smo nanje lahko ponosni. Ne smemo zatajiti svojega rodu, je dejal, ter moramo vztrajati na tej zahtevi. Če danes priznavajo narodne pravice doma-

čim ljudstvom v Afriki, če je ital. republika priznala narodne pravice manjšinam v Dolini Aosta ter v Poadižju, jih mora priznati tudi nam Slovencem, ki bivamo na tem ozemlju že 1300 let. Da se pa zadeva bolje preuči, predlaga, naj se skliče v ta namen posebna seja. Vsi prisotni so soglasno sprejeli njegov predlog.

Pri slučajnostih je isti svetovalec stavil predlog, naj se goli grič sv. Katarine, na katerega pobočju se razteza vas Peč, pozgodzi z borovci. Tudi ta predlog so vsi z veseljem pozdravili.

V petek, na praznik sv. Treh kraljev, bo ob 3^h pop. v župni cerkvi v DOBERDOBU

PONOVITEV KONCERTA BOŽIČNIH PESMI

v izvedbi domačega zbora in zbora iz Jazbin.

Vabljeni vsi ljubitelji lepega petja iz domače vasi in okolice.

Koriera IZ GORICE V DOBERDOB odpelje vsako nedeljo ob 13.30; IZ DOBERDOBA V GORICO pa ob 19.45

Sporočilo

V četrtek 22. decembra je ravnatelj za šolstvo g. prof. Udina sprejel predstavnike slovenske narodne manjšine, ki so ga opozorili na nekatere nerešene probleme, ki se tičejo slovenskega šolstva na Tržaškem. V razgovoru, ki je trajal dobro uro, je g. prof. Udina objubil, da bo upošteval nekatere iznesene predloge.

Volitve v repentabrski občini

V polnem teku so priprave na volitve, ki se bodo vršile v repentabrski občini v nedeljo 15. januarja 1961. Naši občani so že predložili »Slovensko listo« z lipovo vejico in helebardo, ki bo prvi znak na volilnici. Slovenska lista je tako sestavljena: Guštin Edvard, Guštin Emil, Komar Karel, Lupinc Branislav, Milič Alojz, Stepančič Aleksander, Skabar Karlo, Skabar Jože, Skabar Leopold, Stok Ljubo, Zlobec Avguštin.

Naša »Slovenska lista« na Repentabru se bo zavzemala za učinkovito upravo občine v korist vseh občanov, ne glede na strankarske pripadnosti ali druge osebne koristi.

»SLOVENSKA LISTA« z lipovo vejico in helebardo mora biti odraz koristi vseh, saj morajo občino voditi le zavedni in zmožni občani. Vsak zaveden Slovenec in Slovenka vidi le v naši slovenski listi pravo predstavništvo svojih potreb in koristi in zato gre le njej naše zaupanje!

Opčine

Letošnji Miklavž je prinesel novo idejo za našo dvorano v Marijanišču. Prav tisti večer smo sklenili, da naročimo nove stolice za našo dvorano, kajti stare so že

V MARIJINEM DOMU V ROJANU bo na praznik sv. Treh kraljev ponovitev božične igre v 3. dej.

MATILEPELJUBEZNI

Začetek ob 5^h popoldne. — Med odmor! srečolov. — Vabljeni!

zdvajaj doslužile. In, kdo vse je »krivi«, da smo se prav sedaj odločili za to veliko delo? Najprej so »krivi« Openci sami, ker radi prihajajo v našo dvorano. V zadnjih treh mesecih imo imeli že pet prireditev in vedno je bila dvorana od kraja polna, razen za božični kulturni večer, ko je bilo zelo slabo vreme. Sedaj 6. januarja imamo zopet prireditev, kakor vidite na drugem mestu. — »Krivi« so tudi Rojančani, ki že toliko let mesečno veliko darujejo za svojo novo dvorano in so že vnaprej kupili nad sto sedežev, kakor smo brali v tem našem časopisu. Dober zgled vedno vleče in sedaj je potegnili... nas. — Pobudo za to delo nam je dal tudi naš tržaški g. škof, ko je bil pred nekaj tedni v tej župniji na pastirskem obisku. Tedaj je zelo povdarjal vsem skupaj, naj se v ko-

Rupa

Novi harmonij

Zadnjič smo iz naše vasi poročali žalostno vest o smrti našega starega cerkovnika Černica. Danes pa imamo sporočiti veselo novico, da smo dobili nov harmonij. Pri polnočnici nam je prvič nanj igral naš zaslužni organist g. Niko Pavletič. Gotovo je bil med nami vsemi on najbolj zadovoljen ta večer, saj se je za novi harmonij najbolj trudil ravno on sam. Mesec za mesecem hodi okrog po vasi od družine do družine in pobira prostovoljne mesečne prispevke. Na ta način se je zbrala že čedna vsota, da smo kupili novi harmonij, ki v naši mali cerkvi igra kot orgle, saj je velik in je stal skoro 500.000 lir. — Pa še eno novost smo imeli za praznike: g. župnik Butkovič je maševal v novem krasnem gotskem plašču, ki ga je darovala neznana oseba. — Dobri Jezusček naj razlije svoj blagoslov na vse blage darovalce, ki skrbijo, da bo naša cerkva sv. Marka za vse prijeten dom.

DVORANA V MARIJANIŠČU NA OPČINAH

V petek 6. januarja na praznik sv. Treh kraljev priredi igralska skupina iz ZGONIKA

v dvorani MARIJANIŠČA NA OPČINAH

igro:

VRNITEV

in komedijo:

SNUBAČ

• Začetek točno ob 5. popoldne. — Openci in sosede pridite! •

je bila rojena 20. 6. 1878 in je kljub mnogim preizkušnjam in težavam v življenju čakala lepo starost 82 let. Težave je niso strle, ampak je črpala moč iz žive in neomajno trdne vere, po kateri je tudi usmerila svoje vsakdanje življenje. Vdano je ljubila sv. Cerkev, živela zakramentalno življenje ter bila vnetna članica Apostolstva molitve; v življenju pa je bila delavna in skromna.

Ko so se pa s popolno izgubo vida povečale preizkušnje bolezni, smo se vsi, ki smo jo poznali, čudili njeni duhovni rasti. Z duhovnimi očmi je poglobljeno zazrla v resničnost vere in zagorela v ljubezni do Boga. Pomnožila je svoje verske vaje in jih poplemenitila z vdanim prenašanjem trpljenja. Tako je še z večjo gorečnostjo darovala svoje vsakdanje molitve, dela in trpljenje po namelih A.M.; vsak dan je zmolila več sv. rožnih vencev po Marijinem naročilu v Fatimi. Za oddih je rada poslušala nabožno branje; tudi KG ji je navadno vsak teden kdo od domačih prečital. Veliko je molila za duhovnike ter spremljala njih dušnopastirske napore z molitvijo in trpljenjem. Ob njeni bolniški postelji stoječi so z ganotjem poslušali, kako je do zadnjega trenutka svojega zemskega življenja vršila ta veliki apostolat trpljenja.

Te vrstice niso namenjene v osebno hvalo pokojne, ki je sama rada priznala težo svojih napak in slabosti. Izražajo le naše občudovanje do osebe, ki je v svojem življenju s tako odločnostjo pred svetom priznavala svojo vero, iz te vere živela ter se v bolezni tako čudovito povzpela do ljubezni do Boga in do bližnjega.

Trdno zaupamo, da so se po takem življenju tudi na pokojni Ivani uresničile Jezusove besede: »Vsakega, kdor bo mene priznal pred ljudmi, bom tudi jaz priznal pred Očetom, ki je v nebesih.« — Vsem sorodnikom, predvsem hčeram pokojne, ki so z neutrudljivo ljubeznijo spremljale svojo mater na potu trpljenja, izražamo naše iskreno sožalje.

† Msgr. Giovanni Tarlao

Po dolgem življenju in mirni starosti je v sredo jutraj odšel k večnemu Bogu dekan goriškega stolnega kapitlja msgr. Giovanni Tarlao. Obhajal je že svoj 87. rojstni dan (24. dec.) in svoj god na praznik sv. Janeza Ev., ko ga je naslednji dan

Bog poklical k sebi. Služil mu je kot duhovnik 62 let, ker je bil posvečen leta 1898 v Rimu. Doma iz Gradeža iz številne družine je odšel v Rim, kjer je bil gojenec zavoda Germanicum in je obiskoval univerzo na Gregorini. Kot mlad doktor teologije se je vrnil v škofijo in najprej predaval v goriškem bogoslovju, nakar je bil za župnika v Romansu. Po prvi vojni je postal član goriškega stolnega kapitlja in pozneje tudi dekan. Učil je medtem verouk na raznih mestnih šolah in tudi teologijo. Zadnja leta je zaradi starosti opešal in se umaknil v pokoj.

Veliko je v teh letih premolil in se tako z veliko vero in zaupanjem pripravil na zadnji veliki korak v večnost. — Bog daj pokoj njegovi duši. Preostali sorodnikom, zlasti sestri, ki mu je tako zvesto stregla in gospodinjila, naše sožalje.

DAROVI

Za Marijin dom v Rojanu: Knjigarna Fortunat 5.000; Pahor 1.000; B. T. 1.000; Gentili 10.000; G. Z. 10.000; N. N. 60.000; Pina Zlobec 1.000; N. N. 2.000; Furlan 1.000; Perc 1.000; Svagelj 2.100; Strekelj 800; inšp. Bole 10.000; skupina družbenk iz ul. Risorta 10.500 lir; družina Fasano 5 dol. — Vsem dobrotnikom Bog povrni! Na noveletni dan ob 7^h bo v rojanski cerkvi sveta maša za vse dobrotnike Marijinega doma.

Za Kat. glas: Antonija Lukežič - Pariz 2.000 lir.

Za Katoliški dom: Antonija Lukežič - Pariz 2.000; Mario Milost Cej 50.000; I. V. 10.000; Rutar-Mervic 5.000; Magdalena Tepač 1.000; Pierina Torbidoni 3.500; Brezgar dr. Rudi 1.000; Ernesta Calli 500; Marija Fornazarič 5.000; Andrej Gabrijelečič 500; Benjamin Hvala 5.000; N. N. v spomin msgr. Kjačiča 1.000; N. N. v spomin dr. J. Bitežnika 1.000 lir.

Za Slovensko sirotišče: Družina Terčon iz Slivnega ob smrti č. g. dekana Vinkota Stanta 1.000 lir.

Za Alojzjevišče: N. N. namesto cvetja na grob pok. dr. Bitežnika 2.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Vsem, ki so sočustvovali z nami in nam pomagali v teh težkih dneh, ko smo izgubili svojega dragega očeta

Jožeta Bitežnika

se iz srca in s hvaležnostjo zahvaljujemo.

DRUŽINA BITEŽNIK

Od torka 27. decembra dalje
v trgovini

PITASSI

GORICA - KORZO VERDI - GORICA

Velika razprodaja OSTANKOV

VSE ZIMSKE PROIZVODNJE 1960

• Vsak nakup pomeni prihranek •

NEKAJ NASIH CEN:					
Za moške		Za ženske		Za otroke	
Suknje	od 8.900 lir dalje	Suknje	od 8.500 lir dalje	Suknje	od 4.900 lir dalje
Obleke	„ 8.500 „	Obleke	„ 2.500 „	Obleke	„ 3.800 „
Hlače	„ 1.000 „	Tailleurs	„ 4.700 „	Suknjiči	„ 2.500 „
Suknjiči	„ 3.900 „	Krila	„ 1.000 „	Hlače	„ 580 „
Srajce	„ 900 „				

• Ženski in moški dežni plašči LILION 4.200 lir •

Trebče

Dne 8. decembra smo pokopali Kralj Ivano iz Trebč št. 37. Ker je bila pokojna ves čas zvesta naročnica KG, naj bo teh par vrstic v KG njej v spomin. Pok. Ivana

Fr. Štuhèc,
ravnatelj Marijanišča

Opčine, 26. dec. 1960.